

Et og Tyrgetyvende Møde.

Mandagen den 18de December 1882. Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøielse af Invalideforsørgelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 41 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Snel: Det vil erindres, at jeg tilligemed andre ærede Medlemmer af dette Thing ifjor indbragte et Forslag her i Thinget, der gik ud paa at forhøie den Invaliderne tillagte Understøttelse. Det gik i en noget anden Retning end det her foreliggende Lovforslag, men dog væsentlig ud paa det samme Formaal. Lovforslaget naaede ikke at komme til Behandling her i Thinget, men hvis det har haft den Virkning eller ialtsald bidraget til, at den høie Regjering nu har taget sig af Sagen, og maaste tillige frembragt nogen Stemning mellem ærede Medlemmer her i Salen for en Forbedring af Invalidernes Raar, er Diemedet med Fremsettelsen af Lovforslaget ifjor opnaaet, og forsaavidt dette Forslag er skiftet til omtrent at hve det Samme, som vi tænkte os ifjor at opnaa ved det indbragte Forslag, skal jeg for mit Bedkommende sige, at jeg slutter mig i det Væsentlige til Forslaget, som det nu foreligger efter de Smaaændringer, der ere foretagne i Landstinget. For mit Bedkommende kunde jeg ønske, at Procentsatsen for Forhøielsen blev noget større, end i Lovforslaget foreslaaet, nemlig 25 pCt. Jeg tror, at et Tillæg af 5 pCt., saa at det blev 30 pCt., vilde bevirke, at man naaede omtrent det Samme, som vi tilsigtede ifjor. De Herrer se, at det ikke er noget stort Tillæg, man saaledes vil faae, de 5 pCt til de 25, tilmed da der ved Lovforslaget, som det foreligger, ikke paaregnes nogen stor Udgift af Statskassen; den er i Regjeringsforslaget paaregnet at være cirka 100.000 Kr., hvorved selvfølgelig er at

bemærke, at der mellem Invaliderne finder en stor Afgang Sted, idet Dekrementet, Dødeligheden mellem Invaliderne, som bekendt er meget store end mellem andre Folk. Jeg skal her leilighedsvis tillade mig at henstille til den høitærede Finanzminister at lade udarbejde en Statistik over Dekrementforholdene for Invaliderne. Jeg tror ikke, man har en saadan, og jeg vilde anse det for onsteligt, om vi havde haft den. Derved vilde man nemlig for det Første være istand til, saavidt som Statistiken kan gjøre det, at beregne, hvor stor den Merudgift vilde blive, som flyder af denne Lovs Vedtagelse, og dernæst vilde det sikkert bidrage til, at man blev endnu gunstigere stemt, navnlig ligeoverfor Krigsinvaliderne dels fra 1848—50 og dels fra 1864, end man nu er; man vilde se, at det, man her giver Krigsinvaliderne, vil blive en ren Ubetydelighed for Statskassen. Saa fremt Invalidebestyrelsen ikke skulde besidde den fornødne Evne eller den fornødne Kræfter til at lade udarbejde en saadan Dekrementtabel, antager jeg, at Statistisk Bureau vilde paatage sig den Uleilighed, naar det fornødne Materiale blev stillet til dets Disposition. Der er kun nogle ganske enkelte Punkter i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, som jeg vil tillade mig at gjøre til Gjenstand for nærmere Omtale. Jeg tror, at man maa paaffønne, at det høie Landsting har foreslaaet at lade Invalideforhøielsen indtræde allerede fra 1ste April indværende Aar. Dels erstatter man jo derved saa at sige de ældre Krigsinvalider Noget af det Tab, som det fra alle Sider erkendes, at de have haft i Sammenligning med Fredsinvaliderne efter Loven af 20de November 1876, og dels vide vi, at alle disse Folk ere i meget knappe Raar og derfor muligen ogsaa have maattet gjøre Laan til meget høie Renter, saa at man ved at lade dem udbetale en Sum en Gang for alle, selv om den ikke er stor, muligen hjælper dem til at faae rent Word. Det forekommer mig at være en human Tanke, og at det maa paaffønnes meget, at man fra det høie Landstings Side har taget en saadan Bestemmelse. Et andet Punkt, hvorpaa man fra Landstingets Side har været opmærksom, er Enfernes Stilling, idet man fra det høie Things Side, efter en Motivering i Betænkningen, som jeg kan tiltræde, er kommen til det Resultat, at Enfernes Invalideunderstøttelse ogsaa burde forhøies relativt til, hvad der sker med Invaliderne selv. Jeg tror dog ikke, at den Maade, hvorpaa Landstinget har løst denne Opgave, er heldig. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg tror, at man gjør klogere i at gjøre,